

Slófk. Vlaške železnice su na zapovjed antanta ove dane 300 lokomotivov, 2700 kolije za ter, pak 400 persónske kolije najzadale Ugarskoj.

Kassa varošu se česki i slovački voščani osebno vezbadi. Slovaki na vse strani staknu ugarsku nacionalnu zastavu. Jehlicska Ferenc duhovnik, profesor vseučilišća, ki je nezadavno s farnikom Hlinka Andrašem i Parisu bil, se je povernul Budapeštu ter i na audienciji bil kod Clarka. Sada čversto dela i on' natom, da bi se Slovačko zopet k Ugarskoj povernulo.

Der Neue Tag bečanske novine pišu, da se je u lanjskoj jeseni Benes česki minister za vanjske posle dogovaral s Karoly-on od slovakov. Karolyi pak Jászi su antonomiu potribovali-slovakom, a za granicu Kassa i Pozsony varoše, da bi ovi još čehom pripadali. Benesch je s ovim friško odputoval Paris k glavnomu tanaču, kade su tako i odlučili.

Skrbensky kardinal; nadbiskup Ulomuca su očitom pismo uredili predsedniku Česke Massaryku ter prozivlju suprot nikoliki uređenju vlade, skimi osebito bantuje vlada Mati Crikvu.

Masaryk je takaj pismeno odgovoril, za potribo derži, da Crikva i država razumno skupa deladu, ovo se ali neg podpunim razdilenjem doseć more. Austria Ugarska i dinastia — piše predsednik — su na političke cilje upotribili crikvu, ovo je uzrokovalo političko, kot i moralno propađenje.

Nova Česka se mora odlučit od Crikve, ovo je ne neg deržavni interes, nego i verski ter moralni. Uveren je i odlučen, da će razlučenje prez kulturnoga boja skrozspravit pomoćom duhovnikov.

Podučavanje vere i pobožnosti za odgojiteljsko pitanje derži, i nekani bantovat vere stanovnikov. Da su nikolike kloštre zeli, to biše potribo i ni se moglo ubajt. Popisanje crikvenoga imanja polag zakona, još ne zlamenuje pozimanje.

Va pinezu se vsakorjačke razlike va najkraćem času lišat moradu. Vlada zbog politički prilik nemore još skrozspravit gotov plan financministara, a burza šuti.

Oni banki pak, kim je orsački interes već veg lašći dobitak, nisu tili već čekati, nego su Budapešti utorak spravišće deržali ter odlučili, da čedu od 10. novembra vsakorjačke pineze primat va prometu, 10 jezerke kot i plave ter zelene poštarne.

Kotar Lövé će imat 49 občin najmre: Alsópalya, Alsórámcz, Borisfalva, Borosd, Csapod, Császárfa, Czirák, Dasztifalu, Dér-föld, Ebergöcz, Egyházsfalu, Felsőlászló, Felsőpalya, Felsőrámcz, Füles, Gytróth, Gyóro, Himód, Hövej, Iván, Keresztény, Kisfalud, Kisgógánfalva, Kislédecz, Kisostoros, Középpalya, Ligvánd, Lövé, Malomháza, Mihályi, Muzsaj, Nagylozs, Nemeskér, Páli, Pinnye, Pusztacsálád, Répcebénya, Répcefé, Répcekaroly, Répceköhalom, Rójtök, Sopronhorpács, Sopronkövesd, Szabadbáránd, Ujkér, Und, Vámosderekse, Vicza, Völcséj.

Sopronkertes občina je va spomenik Kapuvarski mučenikov 153 korune nabrala.

Poštarске težkoće Od Pásztorháza občine štemo, da četire tajadne ni imala pošte. Kako se je moglo stat ovo? Občina je krez Szentelek iz Nemetujvára dostajala poštu, zbog dragoće je kućiš veću plaću prosil, i kadidobije ni dostal, je pošti odpovidal. Potle bi z Szombathelyu na Felsőra išla

pošta, a tako prava 10 i 15 dan dokle dospene Szentelek. Dotični su se ubernuli k ravnateljstvu pošte, da pomore va voj nevolji.

Slobodnozidarske novine peštanske su bile napale sambotelskoga biskupa ter su pisale, da su biskup uskoćili iz zatvora čerljeni ter tako onde ostavnim tovarušem stališ potešćali.

Mikes biskup su nezadavno ha spravišću železničarov, kim su mogli sami zahvalit uslobodjenje, povidali, da su ravno žitak ulovljenim spasili uskoćenjem. Povidali su biskup, da su va uzi stalno imali priliku s železničari si glase žminjat i polag ovi su znali, ča se goda va Podunavlju. Kad ni bilo ufanja, da će komunismu vrede propast, su odlučili železničari, da čedu nekričnoga biskupa kako uslobodit iz uze.

Kad su biskup va uzi ubetežali, su je čerljeni preselili va Parksanatorij, odakle biše laglje oslobodjenje. Pomoćom Auer Karola i kalauza Nógrády su biskup va civilnoj opravi par dan pred prehitjenjem ostavili sanatorij. Va jednom vagonu — ki biše vunom pun, su je sranili železničari i Cell-dömök odprimili. Sledeći dan su jur stražari upamet zeli, da ni biskupa i Haubrich je ostru zapovjed vandal, da se nigdor nesmi pustit med internirane.

Na dan prehitjenja odpodne je uko trideset upiti teroristov došlo pred sanatorij i vsom silom su radi med internirane, da je poumaradu. Ali stražari su deržali zapovjed Haubricha ter je nisu pustili nuter. Tako su Mikes biskup uskoćenjem očuvali žitak tovarušev, ar' drugače Haubrich nebi bil skerbil za čuvanje i teroristovi bi bili udrili nuter, der nemilo plan svoj zversili.

Czinfalva. 31. oktobra je pomerl po dužem betegu Gjüre Karl priglednik tvorničarskoga gospodarstva. Mervto telo se je odprimilo Sopron i va obiteljsku raku na počivak položilo.

Moj Trajštof! Kad sam u posljednjem broju »Naši Novine« štál glas od izbora školnika, u istom trenutku odigra mi se pred duševnim mojimi očima ono — va mojem žitku najsićnije, prez brige vrime, ko sam ja s mojimi trajštofskimi tovarušima preživil i užival va vodi, po' lozi, na pašu i na turmu i vsagdir, kuda nas je ona prava ditiinja sloboda prepušćavala. Da Trajštof sam preživil moja srićna dićinja leta, ka su mi nezaboravna. Trajštofci! serdačno vas pozdravljam! Ali ota 32 letna prošlost obernula se je na ozbiljna vrime. Va ovi je težak žitak vsakomu, kot i skupćini. I va ovitežki dani stoji moje selo pred zibiranjem jednoga peljača.

Znate li vi, moji mili pretelji, pred kako važno pitanje ste postavni?

Milo ovo selo bilo je krez mnoga leta siroće; i sada je zopet došlo do časa, kad si išće i zibira va školu jednoga oca, ki će imat važnu dužnost svojim plemenitim sercem celo pokolenje mudrim naukom peljat.

Od Vas visi, kako ste potrefil, ali kako ćete potrefit. Nesmite na vanjsko, ali samo na lip glas gledat, nego na duševnu plemenitost jednoga čovika, komu vi poveravate vse ono, ča je vam najdraže i najmilije, najmre vašu dicu. Srićno zibiranje od serca želim! A novoodbranomu tovarušu istinskobratinskim sercem želim pravu, modernu, pedagogičku sterpljenost!

V. Manz ravnatelj.

Kópháza. Iz keresturske kneževske lose su projudći misec blizu tri jezera korun yridnosti derv skerćili ter odprimili nepoznati tati. Mirobranci su polag prigledbe sada osam koljnofčanov obtužili, kim su na dvoru uložna derva za ista spoznali.

Büdsökut. Veliko veselje biše 27. oktobra: Mariu Adura, kćer mesara Adura Ivana je pred oltar odpeljal teržac sopronski Alois Rechtberger.

Kerčmu občine, ka je dosidob 1000 korun harende nosila, su 26. oktobra na licitaciji vandal i na tri leta. Za 17.500 korun je Robert Mühlgassner kerčmu dostal.

Perezsnye. Naši gospodari su se jur zdugljega tužili, da nemoru zlovit tata, ki osebuju na kukoricu hlepi. Zvidili su pak, da je poštar Gjulo Feigelstock (?) krivac; ov je nagovoril jednoga ditička i vriće mu preskerbil, a ukradjenju kukoricu pak po se ubernul. Vindar pred sudstvom Čsepregu još stalno taji svoj grih.

Gustokrat je čut denas zgovor, da ov ali on ni bil skupničar, samo socialdemokrat. Ovim preporučam, da si preštu sledeće rede, kot je nahajamo va dnevniku socialdemokracije (Népszava 1918. leta 15. decembra): »Stranka socialdemokratna prozivlje, da jedna manjina sebi posvoja nauke komunisma, ar socialdemokratna stran ravno tako na temelju komunisma stoji, kot isti nikoliki, ali va denašnji okolnosti se još nemore uživit diktatura proletarov. Obistinenje skupničarstva bi denas još sobom povuklo porušenje tvaranja i upustošenje mnogi slogov naroda zaman. Socialdemokratna stran Ugarske ne daje proletarce pred mašine tudjinski imperialistov nagnat. Ki bi denas rad bunu je nepretelj delačev.«

Ovo je svitlo svidočanstvo, da su peljaci socialdemokratni vidili, kamo bi nagmali orsag proletarskom diktaturom i još su ju kasnje proglasili. Vidili su vse slede, ar imenuju porušenje tvaranja pak su vindar pehnuli delače va nevolju. Postavili su čerljenu vojsku i nagnali ljudstvo pred mašine i tope. Glasili, su, da ki delače va bolševismuš goni, je nepretelj ljudstva, vindar su se i oni pogodili s Kun Belom.

Komu je vindar vo vse hasnilo, da su se vsi peljaci napreć dali? Negzidovskim peljačem i židovskim pinezom naplaćenim agitatorom, ke je pohlepnost za oblašćom ali pinezom pak oduravanje kerščanstva i kerščanskoga nauka navo napeljalo. Dobro si prestimo iste rede pak razmišljajamo.

Od pineza sam ne jednoć jur štál, da je malovridan, zato je velika dragoća. Da je uz malovridnost pineza dragoći i človičanska pohlepnost: uzrok, kažu sledeće razlike: Va Esteraju se sedam gradov pivo za 139 korun plaća hektoliter, bavarsko za 153 korune, liter za 2 K i 32 fillere, kupa za 70 fillerov. Kod nas, kade najveć jarca za pivo zraste, je za grad slabije pivo 580 korun hektoliter, 7 korun liter a 2 K 50 f jedna kupá. — Va Českom se pšenica i herzulja za 80 korun prodava, a zob ter jarac za 75. — Va Austrii pervija za 130, a posljednja za 113 korun. Suprot vomu je kod nas pšenica 200—230 korun, jarac 175—220 korun. Mora tako del imat va podražanju i prikoredna ljubav pineza.

Izdavatelj i lastnik novin: **Andrija Prikosovitch.**

Za uređivanje odgovara: **L. Paukovich.**